

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1335/2025
18.11.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Тајјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић, и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Илића, поднетим против правноснажних решења Вишег суда у Врању К 10/22 од 16.07.2025. године и Кв 128/25 од 12.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 18.11.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Илића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Врању К 10/22 од 16.07.2025. године и Кв 128/25 од 12.08.2025. године, у односу на повреду закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 47/23 од 08.03.2023. године усвајањем жалбе ВЈТ у Врању, преиначена је пресуда Вишег суда у Врању К 10/22 од 09.11.2022. године, само у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Нишу, окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за које је наведеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од једне године и два месеца, у коју казну му је урачунао време проведено у притвору од 04.09.2018. године до 05.09.2018. године, док је у непреиначеном делу првостепена пресуда остала неизмењена.

Решењем Вишег суда у Врању К 10/22 од 16.07.2025. године одбијен је захтев окривљеног АА, поднет преко браниоца - адвоката Николе Илића, за накнаду трошкова у кривичном поступку у предмету Вишег суда у Врању К 10/22, као неоснован.

Решењем Вишег суда у Врању Кв 128/25 од 12.08.2025. године одбијена је жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Илића, изјављена против решења Вишег суда у Врању К 10/22 од 16.07.2025. године, као неоснована. Истим решењем одбијен је захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка, браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Илића, као неоснован.

Против наведених правноснажних решења Вишег суда у Врању К 10/22 од 16.07.2025. године и Кв 128/25 од 12.08.2025. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Никола Илић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 265. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан, донесе пресуду сагласно члану 492. став 1. тачка 1) ЗКП којом ће укинути побијане одлуке и вратити на поновну одлуку или преиначити наведена решења тако што ће окривљеном АА досудити трошкове на име награде и нужних издатака на име ангажованог браниоца.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 265. став 1. ЗКП, наводећи да је суд доносећи решења којима је одбио да надокнади трошкове кривичног поступка које је имао окривљени повредио закон.

С тим у вези бранилац истиче да се поступак против окривљеног водио због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, а да је окривљени осуђен за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, односно да се поступак против окривљеног водио за теже кривично дело, а да је оглашен кривим за кривично дело за које је запређена блажа казна. Имајући у виду правну квалификацију кривичног дела, суд је требало да донесе посебно решење, у смислу одредбе члана 262. став 2. ЗКП и утврди висину трошкова за процесне радње изабраног браниоца окривљеног, на чију накнаду окривљени по закону има право, те досуди накнаду окривљеном из буџетских средстава и то разлику висине између награде за кривично дело чије му се извршење оптужницом стављало на терет и висине награде за кривично дело за које је правноснажно осуђен, сходно важећој Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и одредбама о трошковима кривичног поступка из Законика о кривичном поступку.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног АА, адвокат Никола Илић истицао је и у жалби изјављеној против решења председника већа Вишег суда у Врању К 10/22 од 16.07.2025. године, а веће Вишег суда у Врању, одлучујући у другом степену је нашло да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу решења Кв 128/25 од 12.08.2025. године је дао јасне и довољне разлоге за свој став да окривљеном не припадају трошкови кривичног поступка који се огледају у разлици између висине награде за кривично дело које је окривљеном оптужницом стављено на терет и висине накнаде за кривично дело за које је правноснажно осуђен, с обзиром да је поступак окончан доношењем осуђујуће пресуде (страна 2, други став другостепене одлуке), које разлоге Врховни суд у свему прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић